

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 1T/200/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315010677
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. David Lindtner
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1315010677.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Davida Lindtnera a členov senátu Mgr. Magdalény Hrubej a PhDr. Ilzy Rybárovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.06.2016 takto

rozhodol:

rozhodol:
obžalovaný:
E. L.Á., X.. XX.XX.XXXX Y. L., V. L. Š. XXX/XX,A. J. G.,

je vinný, že

dňa 26.11.2014 v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste v Banskej Bystrici, E. L. ako sprostredkovateľ predaja kovovej konštrukcie haly,+ uzatvoril s poškodeným H. Z., trvale bytom R. Č.. XXX, Y. ako predávajúcim kúpnu zmluvu, ktorú E. L. uzatvoril ako kupujúci - mandatár spoločnosti FACTORY, IDEAL RELATIONS&BRAND STRATEGY s.r.o., IČO: 45 557 390, Jelenia 15, Bratislava, ktorej predmetom bol predaj kovovej konštrukcie haly za sumu 350.000,-eur, pričom v zmysle dohody po tom, ako poškodený zabezpečí prevoz časti tejto kovovej konštrukcie haly do obce Reca mal obvinený vyplatiť poškodenému zálohu kúpnej ceny vo výške 20.000,-eur, následne dňa 27.11.2014 poškodený zabezpečil prevoz časti kovovej konštrukcie haly na dvoch kamiónoch do areálu Poľnohospodárskeho družstva v obci Reca, kde však E. L. dal vodičovi pokyn, aby kovovú konštrukciu odviezli do areálu PD Kráľová pri Senci a taktiež E. L. poškodenému telefonicky oznámil, že mu vyplatí zálohu vo výške 20.000,-eur na osobnom stretnutí, následne dňa 28.11.2014 E. L. pri stretnutí oznámil poškodenému, že peniaze nemá a prinesie ich neskôr, čo sa však nestalo, vypol telefón a zatajil sa, následne poškodený na základe informácie od vodičov prevážajúcich časť kovovej konštrukcie haly zistil, že túto odviezli do areálu PD Kráľová pri Senci, kde sa následne poškodený dostavil a od majiteľa kovošrotu zistil, že za túto kovovú konštrukciu vyplatil obvinenému zálohu vo výške 5.000,-eur a taktiež , že má obvinený doviesť ešte zvyšok kovovej konštrukcie, čím týmto konaním spôsobil poškodenému H. Z., V. L. Y., R.. Č.. XXX, S.. K. škodu vo výške 30.000,-eur, teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

čím spáchal

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 3 písm. a) Tr. zákona.
Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona , § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 /päť/ rokov a 4 /štyri/ mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 129/2015 zo dňa 8.4.2015, právoplatný dňa 08.04.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 /štyri/ roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovaného zaväzuje k náhrade škody voči poškodenému podnikateľskému subjektu H. Z. -M., R. XXX, Y., A.: XX XX XX XX, vo výške 3.528,- € .

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodený podnikateľský subjekt H.Š. Z. -M., R. XXX, Y., A.: XX XX XX XX, odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal hlavné pojednávanie v zmysle § 252 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného za prítomnosti jeho obhajcu nakoľko mal za to, že vec bolo možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného, pričom súčasne boli splnené aj ďalšie obligatórne náležitosti ustanovené Trestným poriadkom pre možnosť realizácie uvedeného postupu. Obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na hlavné pojednávanie riadne a včas predvolaný dňa 03.05.2016, čo vyplýva z poštovej doručky, pričom obžalovaný sa bez riadneho ospravedlnenia na toto hlavné pojednávanie nedostavil. Súčasne boli splnené aj ďalšie podmienky pre možnosť vykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní pri svojom výsluchu pred vyšetrovateľom v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného /kedy využil svoje právo v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por. a odmietol vypovedať/, boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní, obžalovaný bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania a bol tiež upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom poškodeného a svedkov a na záver sa súd oboznámil s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku:

Svedok - poškodený H. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovanému povedal, že má oceľovú konštrukciu, na čo mu on uviedol, že má nejaké družstvá v Senohrade. Obžalovaný povedal, že by tú konštrukciu chcel vidieť a preto ju išli pozrieť do Dobšinej. Po tejto obhliadke mu obžalovaný začal vyvolávať, že tú konštrukciu berie, že ju vie umiestniť a že ju chce. Obžalovaný mu uviedol, že tú halu kupuje za tým účelom, že ju chce opätovne postaviť a že chce, aby mu túto halu potom postavili oni. Až po dvoch týždňoch sa potom stretli v Bystrici, obžalovaný priniesol zmluvu a keďže hala bola rozobratá, naložili ju na kamióny a poslali ju do Kráľovej pri Senci. S obžalovaným sa dohodol na kúpnej cene 350.000,- €, podľa jeho názoru to zodpovedá cene tejto konštrukcie, ktorá bola široká 48 m , 60 m dlhá a vysoká 9 m. Pred uzatvorením kúpnej zmluvy mu obžalovaný povedal, že kúpna zmluva sa bude písať naňho, potom do Bystrice doniesol kúpnu zmluvu, ale kupujúci nebol on, ale nejaká žena. Uviedol mu, že sú to nejakí dvaja manželia, ktorí spolu žijú a tá manželka to kupuje. Uviedol mu tiež, že má plnú moc na zastupovanie tejto osoby a priniesol overený podpis. Keďže videl splnomocnenie overené notárom, kde bol splnomocnený obžalovaný a kúpna zmluva bola už predtým podpísaná, podpísal ju aj on. Zmluva bola podpísaná vtedy, kedy je uvedený dátum na tejto zmluve. Miesto prvej vykládky určil obžalovaný. Záloha vo výške 20.000,- € mu mala byť zaplatená v deň nasledujúci po dni zloženia časti

konštrukcie obžalovanému, o čom sa s ním ústne dohodol. Obžalovaný prisľúbil, že zálohu mu uhradí na druhý deň po dovezení konštrukcie, preto mu poslal iba časť konštrukcie. Tá hala sa vošla na 8 kamiónov, pričom obžalovanému najprv dodali 2 kamióny. Na druhý deň mu ešte obžalovaný zodvihol telefón, pričom uviedol aby prišiel o 14.00 hod. a potom mu už telefón nedvíhal. Následne sa mu s ním už nepodarilo skontaktovať. Obžalovaný mu povedal, že tá konštrukcia odišla na družstvo, preto išiel za predsedom družstva, ktorý mu povedal, že si nič neobjednával, ale tá konštrukcia tam bola zložená. Potom ho predseda družstva odkázal na jedného pána, ktorý má kovošrot, aby sa opýtal jeho. Asi po hodine tento pán z kovošrotu prišiel a povedal mu, že od obžalovaného kúpil túto konštrukciu za šrotovú cenu do kovošrotu a dal mu za ňu 5.000,- €. Potom išiel na políciu a nahlásil čo sa stalo. Odborné vyjadrenie k hodnote kovovej konštrukcie sa týka 36 ks železnej konštrukcie, ktoré boli obžalovanému dodané a reálne zložené na miesto, ktoré si obžalovaný určil. Hala nie je spôsobilá na používanie pokiaľ nemá všetky časti. S obžalovaným sa dohodol, že celú konštrukciu zložia na družstve, obžalovaný mu najprv povedal, že miesto určenia bude Bratislava a potom bude telefonicky navigovať vodiča, kde sa to zloží. Halu kúpil za 40.000,- €, demontáž ho stála ešte ďalších 50.000,- € a trvala asi tri mesiace. Halu kúpil od pána P., pričom po jej demontáži uzatvoril s predajcom kúpnu zmluvu a halu zaplatil. S obžalovaným nemal žiaden iný obchodný vzťah.

Svedok K. Y., majiteľ kovošrotu, na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že mu zavolať pán L. niekedy v novembri, či nekúpi kovový šrot. Povedal mu, že ho môže priviesť do Kráľovej, pretože bol v tom čase odcestovaný a v robote bol jeho syn. Následne tento šrot priviezli nejakí šoféri na dvoch kamiónoch a jeho zamestnanci to vyložili s bagrom. Pán L. tam zrejme bol, pretože dostal od jeho syna 5.000,- €. Ten šrot bol okolo 30 ton, vtedy bolo 18 centov za kilo. Potom mu ešte pán L. poslal SMS, že ešte privezú ďalší šrot s tým, že to malo byť okolo 100 ton, ale potom ho už nekontaktoval. Pán L. neuviedol, odkiaľ tento šrot pochádza. On vlastní kovošrot, ktorý sa nachádza na družstve a vzhľadom k tomu, že toho bolo veľa a bolo to komplikované, tento kovový materiál bol zložený pred jeho skladom ale v areáli družstva. V areáli má 60 tonovú váhu takže tento materiál prevážili. Vykladali to v priebehu dňa, zamestnanec mu posielal aj fotky cez telefón ako to vykladajú, aby vedel, o aký materiál sa jedná. Pri vykladaní sa nepoškodilo nič. Bolo to dohodnuté tak, že potom, ako sa všetko vyloží tak sa to vyfakturuje na faktúru alebo na drobný výkup. Tých 5.000,- € bolo vyplatených bez dokladu. Potom prišiel majiteľ toho šrotu, ktorému povedal, že nech to rieši cez políciu. Nato prišli policajti a tento šrot zaistili. O tých 5.000,- € prišiel, L. S. dvtedy videl iba raz na hlavnom pojednávaní.

Svedok Z. Y. ku skutku na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pracuje u svojho otca v kovošrote. V rozhodnom čase prišiel do práce a otec mu volal, že majú doniesť nejaké železo. Išiel do banky, pretože nemal peniaze a keď prišiel do kovošrotu, už to vykladali. Pán L. prišiel na aute, bol to zelený jaguár a železný šrot doniesli s dvoma kamiónmi. Materiál vykladali v priebehu dňa niekedy medzi obedom, potom to vypočítali, bolo to zhruba 5.000,- €, ktoré dal obžalovanému. Obžalovaný potom povedal, že ešte niečo donesú, ale už sa neobjavil. Obžalovaný mu neuviedol, odkiaľ pochádza ten kovošrot. Obžalovaný sa mu predstavil a povedal meno L.. Peniaze mu nedával na pokladničný doklad, ale na taký papierik, čo slúži ako výdajka.

Svedkyňa Z. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej kamarát J. P. ju poprosil, či by mu mohla pomôcť, keďže má firmu, ktorá nie je platcom DPH. Poprosil ju, že má nejakého kamaráta, ktorý potreboval sprostredkovať nejaký obchod a za to jej sľúbil, že jej spraví účtovníctvo a daňové priznanie, aby to mala v poriadku, pretože J. je účtovník. Potom sa stretli s J. a vtedy videla prvýkrát L.. Dali jej podpísať nejakú zmluvu a povedali jej, že L. kupuje nejakú halu. Ona s L. nekomunikovala, riešila to s J.. Pýtala sa J., prečo si to nemôže kúpiť sám a on jej povedal, že potrebuje firmu, ktorá nie je platcom DPH. Potom tú zmluvu podpísala, J. vi verila, preto tú zmluvu ani nečítala. Toto trvalo asi 5 minút, potom jej J. asi na druhý deň alebo o dva dni volal, že sa vyskytol nejaký problém a že sa potrebuje s ňou stretnúť a ísť k notárovi s tým, že mala podpísať ďalšiu zmluvu, ktorá ju mala chrániť pred tým obchodom, ona ani nevedela, že to je mandátna zmluva. Ona sa pýtala, že keď tú vec kupuje, tak to bude musieť ona zaplatiť a J. jej povedal, že práve preto je tá mandátna zmluva. Kúpnu zmluvu podpisovala na Trnavskom Mýte v kaviarni. Nepamätá si, že by boli u notára. Pamätá si, že bola u notára s mandátnou zmluvou. Mandátnu zmluvu podpísala pred notárkou. Tá mandátna zmluva bola podpísaná deň potom ako bola podpísaná kúpna zmluva. Potom už za ňou prišla polícia zo Senca. Keď sa neskôr stretla s J. P. povedal jej, že on o ničom nevedel.

Súd vyhodnocujúc vyššie uvedené výpovede svedkov z ohľadom na okolnosti prípadu, osoby svedkov, obsah ich výpovedí ako aj vo vzájomnej súvislosti s ďalšími vykonanými dôkazmi, ktoré skutočnosti uvedené v skutkovej časti výrokovvej časti rozsudku potvrdzovali, nemal dôvod pochybovať o pravdivosti ich tvrdení, a preto vyhodnotil tieto výpovede ako dôveryhodné a pre meritórne rozhodnutie súdu relevantné. Svedkovia sú navyše osobami bez akéhokoľvek vzťahu k obžalovanému, ani v tomto smere preto neexistuje žiaden dôvod pochybovať o ich nezaujatosti.

Súd sa ďalej v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní súčasne oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní, ktoré v kontexte s jednotlivými svedeckými výpoveďami jednoznačne usvedčujú obžalovaného zo žalovaného skutku:

- kúpna zmluva zo dňa 26.11.2014 uzatvorená medzi H. Z. - CORVEX ako predávajúcim a spol. Factory, Ideal, Relations and Strategy, s.r.o. zastúpenou konateľom Z. J. ako kupujúcim, predmetom ktorej je predaj kovovej konštrukcie haly za kúpnu cenu 350.000.- Eur /pravosť podpisu kupujúceho Z. J. bola osvedčená dňa 26.11.2014 na notárskom úrade E.. Ľ. Y.,
- mandátna zmluva datovaná dňa 25.11.2014 uzatvorená medzi spol. Factory, Ideal, Relations and Strategy, s.r.o. zastúpenou konateľom Z. J. ako mandantom a spol. ERC invest, a.s., zastúpená predsedom predstavenstva E. L. ako mandatárom, predmetom ktorej je záväzok mandatára, že pre mandanta vykoná úkony súvisiace s podpísaním kúpnej zmluvy s podnikateľským subjektom H. Z. - CORVEX a tiež úkony súvisiace s prevozom haly do Bratislavy na farbenie a pozinkovanie a ich realizáciu /pravosť podpisu mandanta Z. J. bola osvedčená dňa 05.12.2014 na notárskom úrade E.. Ľ. Y.,
- zápisnica o ohliadke miesta činu spoločne z fotodokumentáciou zo dňa 03.12.2014 z ktorých vyplynulo, že v priestoroch družstva sa nachádzajú zberné suroviny, na pravo od ktorých je na zemi uložených viac dielov železnej konštrukcie, naľavo od vchodu do zberných surovín sa nachádzajú dve kopy železných konštrukcií, posledná kopa konštrukcie sa nachádza na rohu oplatenia zberných surovín,
- odborné vyjadrenie deklarárujúce hodnotu zaistených 36 kusov kovovej konštrukcie v sume 30.000.- Eur.

Zo zápisnice o rekognícii osoby podľa fotografie zo dňa 06.02.2015 vyplynulo, že opoznávala osoba svedok Z. Y. dvakrát opoznal obžalovaného E. L. ako osobu, od ktorej odkúpil časť železnej konštrukcie vo výkupni železa a ktorej odovzdal hotovosť vo výške cca. 5.000.- Eur. K otázke možnosti použitia tejto rekognície ako procesne spôsobilého dôkazu v konaní pred súdom súd uvádza, že preskúmaním postupu vyšetrovateľa a jeho konania, ktoré rekognícii predchádzalo, nezistil žiadne procesné pochybenia, ktoré by mohli mať za následok nezákonnosť uvedeného dôkazu v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. a tým jeho nepoužiteľnosť. Vyšetrovateľ pri rekognícii postupoval dôsledne v súlade s ustanovením § 126 Tr. por., svedok Y. pred vykonaním rekognície obvineného riadne opísal vo svojom výsluchu v prípravnom konaní dňa 06.02.2015, kedy uviedol, že bol nižší, zavalitej postavy a mal svetlé špinavé blond vlasy. Z uvedených dôvodov predstavoval aj tento dôkaz relevantný podklad pre meritórne rozhodnutie súdu.

V rámci návrhu obhajcu na doplnenie dokazovania výsluchom vodičov kamiónov, ktorý zabezpečovali dovoz kovovej konštrukcie a vodiča, ktorý v rozhodnom čase vozil obžalovaného súd v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol tieto dôkazy vykonať, pretože ich považoval za úplne nadbytočné, keďže sa týkali okolností, ktoré boli zistené už inými navrhnutými a na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi, ktoré dostatočne objasňovali priebeh skutkového deja v rozsahu postačujúcom pre meritórne rozhodnutie.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd, hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovvej časti tohto rozsudku, a dopustil sa ho obžalovaný E. L.. Súbor vykonaných priamych ako aj nepriamych dôkazov v danom prípade tvorí logickú, ničím nespochybnenú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky relevantné okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania práve obžalovaného, a súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného skutkového záveru. Inými slovami, po vykonaní dokazovania súd dospel k záveru, že nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by skutkové zistenia akokoľvek spochybňoval a na podklade ktorého by bolo možné dospieť vo vzťahu k obžalovanému k inej alternatíve priebehu skutkového deja.

Podľa názoru súdu boli vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané nasledovné skutkové okolnosti:

Obžalovaný v rozhodnom čase využil snahu poškodeného predať halovú konštrukciu a predstieral svoj záujem o jej kúpu. S cieľom, aby nefiguroval sám ako kupujúci, zneužil dôveru svojho známeho

J. P., ktorý prostredníctvom Z. J. zabezpečil, aby spoločnosť menovanej figurovala ako kupujúci predmetnej haly a za týmto účelom vyhotovil kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola halová konštrukcia a predávajúcim podnikateľský subjekt poškodeného. Za účelom zvýšenia dôveryhodnosti celej obchodnej transakcie pred poškodeným, obžalovaný požiadal svedkyňu J. o notárske overenie podpisu kupujúcej na kúpnej zmluve, ktorého sa aj zúčastnil dňa 26.11.2014. Následne po podpise kúpnej zmluvy obžalovaný prostredníctvom J. P. predložil svedkyňi J. na podpis mandátnu zmluvu /nepochybne antedatovanú ku dňu 25.11.2014, nakoľko k jej overeniu pred notárom došlo až dňa 05.12.2014, teda až po overení kúpnej zmluvy dňa 26.11.2014 a tiež ako to vyplýva z výpovede svedkyne J., mandátnu zmluvu podpísala až následne po podpise kúpnej zmluvy/ predstierajúc, že ju táto zmluva má chrániť pred záväzkami vyplývajúcimi z predtým uzatvorenej kúpnej zmluvy, ktorú v tomto omyle svedkyňa podpísala. Predmetom mandátnej zmluvy bol pritom záväzok mandatára /v zastúpení obžalovaného L., že pre mandanta za odmenu vykoná úkony súvisiace s podpísaním kúpnej zmluvy s podnikateľským subjektom H. Z. - CORVEX a tiež úkony súvisiace s prevozom haly do Bratislavy na farbenie a pozinkovanie a ich realizáciu, teda táto zmluva svedkyňu žiadnym spôsobom nezbavovala záväzku, ktorý jej vznikol podpisom kúpnej zmluvy v prípade budúceho obchodno-právneho sporu, práve naopak, táto mandátna zmluva navyše zakladala nárok obžalovaného ako mandatára na odmenu za vykonanú činnosť v zmysle zmluvy. Je teda nepochybné, že zneužívajúc dôveru J. P. a naivitu svedkyne J. sa chcel zástupným uzatvorením týchto zmlúv obžalovaný v budúcnosti zbaviť /keďže jeho cieľom od počiatku bolo od poškodeného podvodne vylákať konštrukciu haly a túto obratom speňažiť ako kovový šrot/ akýchkoľvek finančných záväzkov voči poškodenému, pokiaľ by poškodený podvodné konanie obžalovaného, ktorého sa stal obeťou, neoznámil orgánom činným v trestnom konaní, ale riešil by ho iba v obchodno-právnom rámci. Obžalovaný teda nielenže uviedol poškodeného do omylu v otázke jeho skutočnej vôle kúpiť halovú konštrukciu a zaplatiť za ňu dohodnutú cenu, ale zneužil aj dôveru ďalších dvoch osôb /P., J./, ktoré jeho tvrdeniam o štandardnej obchodnej transakcii v dobrom úmysle uverili, čo iba zvyšuje závažnosť konania obžalovaného, pretože je zrejmé, že motivovaný vidinou rýchleho zisku mu žiadne prostriedky na dosiahnutie jeho cieľa nie sú cudzie. Obžalovaný potom, ako od svedkyne J. zabezpečil notársky overenú kúpnu zmluvu, túto predložil na podpis poškodenému, ktorý následne v zmysle zmluvy zabezpečil prostredníctvom dvoch kamiónov prevoz časti halovej konštrukcie do miesta určenom obžalovaným. Je zrejmé, že obžalovaný mal zberné suroviny, v ktorých chce kovovú konštrukciu predat', dopredu vytypované /v tomto prípade nie priestorovo samostatne stojace zberné suroviny, ale práve zberné suroviny umiestnené v priestoroch družstva/, pretože práve túto okolnosť využil na deklarovanie záujmu použiť halu vo svojich družstvách, ktorý predstieral poškodenému. Pri zložení časti konštrukcie pred priestorom družstva totiž nemuselo byť šoférom kamiónov, ktorí časť konštrukcie na určené miesto dovezli jasné, a zrejme ani nebolo, že konštrukcia bude dodaná do zberných surovín, o čom by zrejme obratom informovali poškodeného. Obžalovaný potom, ako sa telefonicky s majiteľom zberných surovín svedkom K. Y. dohodol na predaji kovošrotu, koordinoval vodičov kamiónov ku miestu, kde majú konštrukciu zložiť a následne po vyložení a odvážení železa od zamestnanca zberných surovín svedka Z. Y. obdržal sumu cca. 5.000.- Eur v hotovosti zodpovedajúcu váhe kovovej konštrukcie cca. 30 ton a cene železného odpadu cca. 18 centov za kilo. Následne potom, ako poškodený od obžalovaného požadoval zálohu za dodanú časť kovovej konštrukcie, obžalovaný prisľúbil jej zapltenie, k čomu však napokon nedošlo a poškodenému sa s ním už nepodarilo skontaktovať.

Na základe vyššie uvedených skutkových zistení súd uzatvára, že dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný E. L. vylákal od poškodeného časť halovej konštrukcie uvedením nepravdivých skutočností poškodenému týkajúcich sa jeho zámeru túto halu postaviť a používať na svojom družstve napriek tomu, že od počiatku vedel, že poškodenému za halu nezaplatí a túto chce speňažiť ako železný odpad v zberných surovinách /čo obratom po obdržaní časti halovej konštrukcie aj urobil/, pričom poškodený v tomto omyle realizoval majetkovú dispozíciu /dovezenie časti halovej konštrukcie na miesto určené obžalovaným/, čím bola poškodenému spôsobená vyššie uvedená majetková škoda. Je jednoznačné, a uvažujúc racionálne o tom zrejme nie je potrebné vôbec polemizovať, že by poškodený nepochybne kúpnu zmluvu s obžalovaným neuzatvoril, resp. po jej uzatvorení by nezabezpečil prevoz časti konštrukcie na miesto určenia stanoveného obžalovaným, pokiaľ by mal vedomosť o tom, že obžalovaný, zaväzujúc sa halu odkúpiť za cenu 350.000.- Eur, chce halovú konštrukciu obratom speňažiť v zberných surovinách za cenu železného šrotu nepomerne nižšiu ako dohodnutú kúpnu cenu /z čoho by logicky vyplynulo, že za predmet kúpnej zmluvy obžalovaný zaplatiť nechce a účel kúpy iba predstiera, aby vec bez adekvátnej protihodnoty získal a následne speňažil/.

Ku právnej kvalifikácii:

Súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku ako ho kvalifikovala obžaloba. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, ako aj na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní mal súd nepochybne a bez akýchkoľvek dôvodných pochybností za preukázané, že obžalovaný priamym úmyselným protiprávnym konaním naplnil všetky obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. po stránke tak objektívnej ako aj subjektívnej. Protiprávne konanie obžalovaného motivované snahou bez adekvátnej protihodnoty vylákať od poškodeného subjektu tovar a následne tento speňažiť, spočívajúce v obohatení sa obžalovaného na škodu poškodeného subjektu uvedením poškodeného /ako aj ďalších, na zabezpečení realizácie obchodu sa podieľajúcich osôb/ do omylu v otázke vôle obžalovaného za prevzatý predmet kúpnej zmluvy zaplatiť kúpnu cenu, ktorý následne v omyle uskutočnil majetkovú dispozíciu / zabezpečenie prepravy a odovzdanie časti železnej konštrukcie obžalovanému/, bolo v príčinnej súvislosti s trestnoprávne relevantným následkom, ktorým bol vznik škody na majetku poškodeného subjektu vo výške 30.000.- Eur, teda vo výške zodpovedajúcej kvalifikačnému znaku značnej škody. Vo vzťahu ku kvalifikácii konania obžalovaného ako zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. súd uvádza, že sa s uvedenou kvalifikáciou stotožnil napriek tomu, že konanie obžalovaného nevylučovalo jeho prísnejšiu kvalifikáciu /z hľadiska potenciálneho vzniku vyššej škody predstavujúcej hodnotu celého predmetu zmluvy ako trestného činu sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu, keďže je zrejmé, že zámerom obžalovaného bolo podvodným spôsobom od poškodeného vylákať celú kovovú konštrukciu, k čomu nedošlo iba z dôvodu opatrnosti na strane poškodeného, keď dodanie zvyšnej časti konštrukcie podmieňoval zaplatením finančnej zálohy/, a to z dôvodu prísneho rešpektovania zásady kontradiktórnosti a s tým súvisiaceho zachovania rovnosti strán v trestnom konaní. Možnosť súdu zmeniť právnú kvalifikáciu (§ 278 ods. 3 Tr. por.) totiž nie je možné chápať tak, že súd je pomocníkom prokurátora, ktorý mu iniciatívne doplní dokazovanie o skutkových okolnostiach vedúce k novej zmene právnej kvalifikácie bez toho, aby prokurátor pred súdom sám navrhol vykonanie dôkazov, ktoré by mohli viesť k zmene skutkovej vety, resp. právnej kvalifikácie. Dôkazné bremeno totiž v konaní pred súdom ťaží vždy len prokurátora, ktorý je povinný aktívne viesť dokazovanie na hlavnom pojednávaní a dokazovať všetky znaky konkrétnej skutkovej podstaty žalovaného alebo iného trestného činu. Preto vzhľadom k tomu, že prokurátor v konaní nenavrhol doplnenie dokazovania zameraného na potenciálnu čiastočnú zmenu vymedzenia žalovaného skutku /pri zachovaní jeho totožnosti/ ani zmenu právnej kvalifikácie v naznačenom smere, súd kvalifikoval konanie obžalovaného v súlade s obžalobou.

Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože nielenže úmyselne konal tak, ako chcel ale tým, že pri uzatvorení kúpnej zmluvy predstieral svoj záujem zaplatiť za predmet zmluvy dohodnutú kúpnu cenu napriek tomu, že už od počiatku vedel, že svoj záväzok splniť nechce, jednoznačne aj úmyselne chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, spočívajúci v ochrane majetku bez ohľadu na druh a formu vlastníctva, pričom súčasne musel vedieť, že tak spôsobí škodu na majetku poškodeného subjektu.

Ku náhrade škody:

Súd v rámci adhézneho konania, po riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany poškodeného subjektu H. Z. -Corvex vychádzajúc z relevantných listinných dôkazov /vyčíslenie nákladov súvisiacich s prepravou časti železnej konštrukcie do miesta určenia a späť/ a zo záveru, že v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného došlo k preukázanej škode na majetku poškodeného subjektu, ustálil možnosť uznania uplatneného nároku poškodeného v preukázanej výške 3.528,- € /náklady účelne vynaložené na uvedenie veci do predošlého stavu/ a preto obžalovaného zaviazal k jej náhrade. Keďže si poškodený v rámci nároku na náhradu škody uplatnil aj trovy právneho zastúpenia svojho splnomocneného zástupcu, ktoré nie sú škodou, ktorá má príčinný vzťah s protiprávnym konaním obžalovaného, a teda nemožno hovoriť o škode v trestno-právnom zmysle, súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Ku druhu a výške trestu:

O osobe obžalovaného súd zistil, že bol v minulosti sedemkrát trestne stíhaný, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 129/2015 zo dňa 08.04.2015, právoplatným dňa 08.04.2015 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo

mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 roky. Obžalovaný bol v minulosti jedenkrát odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., jedenkrát pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a jedenkrát mu bolo jeho trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmiennečne zastavené. Súd pri úvahe o druhu a výške trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu / okrem samotného podvodného konania aj zneužitie ďalších osôb na spáchanie činu/, jeho následok / na ktorého zmiernení závažnosti z hľadiska výšky spôsobenej škody z dôvodu opatrnosti poškodeného a jeho aktivity smerujúcej k čiastočnému uvedeniu veci do predošlého stavu, nemal obžalovaný žiaden podiel/ a zavinenie vo forme priameho úmyslu. Súd súčasne prihliadol na preváženie pomeru dvoch príťažujúcich okolností z dôvodu, že obžalovaný v minulosti bol už za trestný čin odsúdený a spáchal viac trestných činov /zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., keďže súd ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu/ a neexistenciu okolností poľahčujúcich, čoho dôsledkom bolo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby 3 roky v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu /teda spodná hranica trestnej sadzby 5 rokov a 4 mesiace/ a tiež prihliadol na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vyhodnotením týchto skutočností po vykonaní hlavného pojednávania súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného v rámci individuálnej prevencie /predchádzajúce tresty odňatia slobody s podmiennečným odkladom na neho nepochybne nemali dostatočný vplyv v zmysle uvedenia si dôsledkov svojho protiprávneho konania a relatívne krátko, iba po dvoch mesiacoch po jeho podmiennečnom odsúdení sa opätovne dopustil trestného činu podvodu, dokonca so závažnejším škodovým následkom/, z hľadiska výchovného pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti ako aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti, je nutné na obžalovaného pôsobiť represívnym trestom odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v trvaní 5 rokov a 4 mesiace. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo zároveň obligatórne, pretože obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a tiež z dôvodu ukladania súhrnného trestu ku nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ktorý mu bol predtým uložený. Keďže obžalovaný predmetný skutok spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, postupoval súd pri uložení súhrnného trestu za všetky jeho trestné činy podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu a preto mu uložil súhrnný trest podľa ustanovenia § 221 ods. 3 Tr. zák., teda ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Súd súčasne so zrušením výroku o treste, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 129/2015 zo dňa 08.04.2015, obžalovanému v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 roky, ktorý mu bol uložený skorším rozsudkom.

Súd si je vedomý prítomnosti uloženého trestu, u obžalovaného však súd nezistil možnosť použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 Tr. zák., keďže takýto postup neodôvodňovali ani okolnosti prípadu, teda všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na hodnotenie stupňa závažnosti trestnej činnosti /okrem iného aj skutočnosť, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ktorý mu bol uložený za rovnaký trestný čin a to dva mesiace po jeho právoplatnosti/, ani osobu obžalovaného /u obžalovaného nemožno hovoriť o excese, keďže sa trestnej činnosti majetkového charakteru - podvodného konania dopúšťa opakovane, jedná sa preto u neho zrejme o bežný model správania a doposiaľ uložené relatívne mierne tresty nemali na obžalovaného žiaden pozitívny vplyv/. Súčasne súd v priebehu celého konania nezistil u obžalovaného /pri jeho hodnotení ako objektu trestu/ žiadnu okolnosť, pre ktorú by bolo možné konštatovať, že uložený trest by bol obžalovaným vnímaný citeľnejšie ako u iných páchatel'ov rovnakej trestnej činnosti.

Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa názoru súdu trest, ktorý bol obžalovanému uložený je zákonný a dostatočný, a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III na Krajský súd v Bratislave.